

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘΜΟΣ Ι' — ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. ΜΙΑ. — ΑΘΗΝΑΙ, ΓΕΜΠΗ 10 ΜΑΪΟΥ 1928

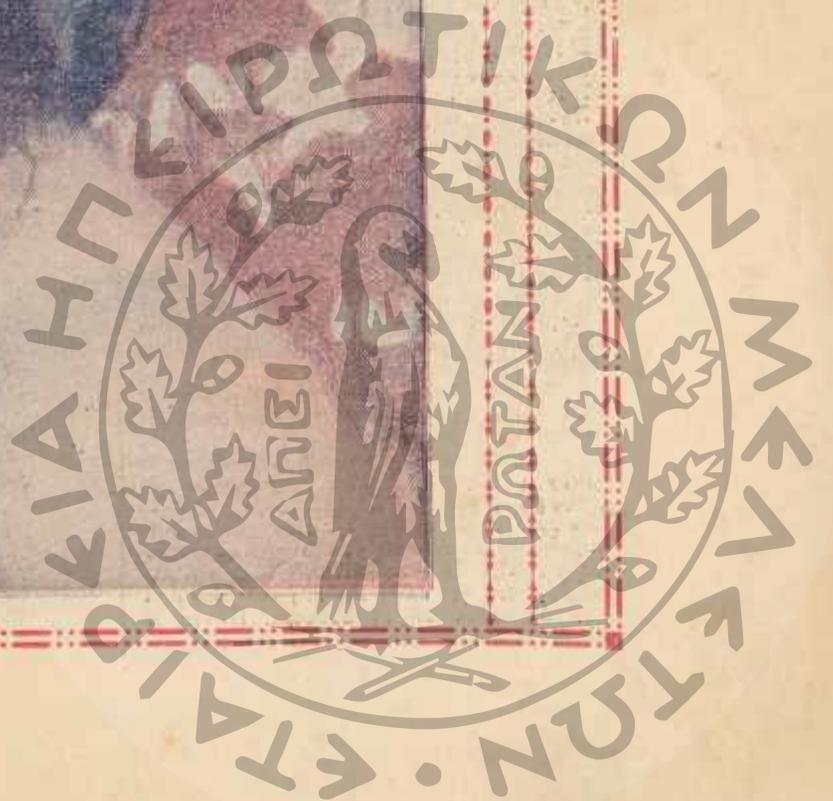
Συμπόρευο

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ ΜΑΡΟΥΣΗ, ΑΡΙΘ. ΓΡΑΦΕΙΟΥ 23

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: Α. ΝΙΚΟΑΣΤΟΥΛΟΣ — Δ. ΓΕΝΟΒΕΛΗΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΙ: ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΙΑ
Ο ΛΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΟΥ

Βαβαζόμενος στον Περαία δ' Αμβρόσιος Σκουλός, ανεγνώρισε άμέσως τον νεότερον αδελφόν του 'Ανδρέαν, ο οποίος έπειτα από δέκα χρόνια δέν είχε άλλωςθι καθόλου. 'Ο 'Αμβρόσιος τόν έγναρισθή τρυφερά: 'Αχ, μικρό μου 'Ανδρέα, τί χαρά που σε ξαναβλέπω! Και, ξέρεις, αυτή τή φωνή για πάντα. Τόσο σκοπό γά μιν τόν ζουνησώ για άπ' τήν 'Αθήνα, Βαρύθηκα τήν ζηντηιά. Έτσιως περιουσία έχω αρκετή...

Τόσο τόν καλλίτερο, αδερφούλη μου, γιατί έχω είμαι γεννημένος γιά πλούσιος. Οι χιλιάδες δραχμές που μοι απέδωκεν κάθε μήνα δέν μ' έφταναν ούτε γιά λούζο. Δέν φαντάζεσαι τί άκαρτά που έχουν γίνει τά γένετια τάχα τελευταίως στην 'Αθήνα! Χρυσάστρα παντού. Μην άνησυχής, μικρό μου, είτε δ' 'Αμβρόσιος μέ τό καλοκαίριό γέλοιό του. Θα τό πληρώσωμέ... Τι άλλα νέα; 'Τίποτε. Κάθε μέρα άνοιγει κα' άπόνα μάσο, τ' αυτοκίνητα άκούβω, οι γυναίκες μία δέκαρια τρέψ. Τίποτ' άλλο... 'Α, ναι! Παρά λίγο νά ξεχάσω τό σπουδιότερο: ξέρεις, αδερφούλη μου, είσαι παντρεμένος.

Είπα πως είσαι παντρεμένος. Μην αίσχυνής αυτό τό άποβλακωμένο όθος... Είμαι αλλοδαπός τος; Πέρσαι μωρόθε, έτσι ξυμνάει καί κατακούτελα σάν κερσανός, ένας έσο; τρελάος, ένα πάθος άρηνιασμένα... 'Όσοι, στεναγμοί, άστρα και όλα τά μελοδωματικά απροσένομα του ασθηματικού τραλάλα. Μην άποψής; άν και πρώτη φορά τό πάθαινα πρότερον νά ξέρης ότι κατά βάθος είμαι ρομαντικός νέος, τήν 28ην ήμεραν ήμουν λυσισαμμένος άπό έρωτά. Κι' άντι νά πάω στό λυσισαμμένο τρίτον, πήγα στή μητέρα τού άντικειμένου τού έρωτός μου... Σέχνα νά σοβ πά ότι τό άντικείμενον τού έρωτός μου ήταν κορίτσι στην όπερέτα τού Παταγιάνη. Και λοιπόν ή μητέρα μου είπα πως ή Μελάνη—αυτό τό όνομα είχε καί την εποχή ή κόρη της—ήταν ένα διαμάντι, ένα μανόμεινον, πορθησίας και άβυσσότητας, πως μέ άγαπούσε, άλλα δέν προτιμούσε νά πεθάνη παρά νά γίνη παρνούμενη δική μου. 'Η τιμή πρό παντός. 'Ο δούλος, γιά τήν καρδιά της, περνούσε πρώτα άπ' τόν πατέρα. Τι θά έκανε στή θέα μου;

Μά...μά...δέν ξέρω...δέν ταξείδι. Ταξείδι!... Στάσου, αδερφούλη μου, είσαι άνόητος, πολύ άνόητος και δέν ξέρεις από έρωτα. Έγνώρισε Κινέζες και 'Οθεντότες, άλλα δέν έγνώρισε τά μάτια της Μελάνης. Νά φύγω;... Ποτέ! Μόδ χροιάζονται ή Μελάνη. 'Εξ άλλου ο γάμος μ' έτόμαζε. Αίφνης μου ήρθε μία μεγαλοφώνη έμνευσις.

Α, φωνά! Μην βιά'σαι. Είμαι στον έαυτό μου: 'Αντίστο, παιδί μου, τί κάθεσαι και πονοκεφαλός; Έχεις έναν άδερφό μάλαμα που πάντα σε βοηθάει στήν δόξα σου, γιατί σου. Αλλά ο άδερφός, που τόν έχεις σάν πατέρα και σάν μητέρα, μπορεί νά σου χαλάσει τήν ζωήν καί ως άντρας της γυναίκας σου. Και χωρίς νά χάνω χαρό, έμάτερα όλα τά χαρτά της ταυτότητός σου, έπήρα τ' όνομά σου και τήν 13ην 'Ιουλίου τού σωτηρίου έτους 1922 ή Μελάνη Τριβούλη έγινε ή νόμιμος γυναίκα σου, νομιζοντας πως γίνεται δική μου. Σοβ προσέθετο ότι δέν έχεις παιδιά.

Ο 'Αμβρόσιος είχε ιδή προκοδείλους στην Αίγυπτό, λοντάρα στην 'Αμερική, θαλάσσια τέρατα στην 'Ιαπωνία, χωρίς νά φοβηθή. Κι' όμως ή άγγελική άρήγησης τού αδελφού τού τόν έκαμε νά τά χασή. Μά αυτό είναι προτάξιμοστο! έφάνταζε. Τι; Μίπως σέ στενοχώρησα; Μά είνε νά τό ρωτήσ; Καί γιατί; ρώτησε δ' 'Ανδρέας; μ' όλη τήν ψυχραιμία του. 'Τι φαντάζεσαι; Τή γυναίκα σου θά σοβ τήν κοροιδώσω σχεδόν άμεταλείπτη. Γιατί, όπως ήταν έπόμενον, ένα μήνα μετά τό γάμο ο βίος μας κατέστη άβυσσός. Εγώ ξανάρχισα τήν παλιά μου ζωή, αυτή άρχισε τή γκρίνιας και, νά μη σοβ τά δόξα σου καθαρά πως δά τή τήση δια'βιο με τό έξοδόν της διακοπής της εις βάρος μου. Τότε έγώ, σάν έξουτον παιδί που είμαι, τά διώθησα όλα μία χαρά. 'Απελάσθη στην

Μελάνη τόν μυστικό τού γάμου σας, σέ περιέγραφα με τά καλλίτερα χρομάτια, σέ εθεθείσα και τήν έκαια νά σ' εκτιμήσω, νά σε θαυμάσω, νά σ' αγαπήσω. Και έκτοτε, πιστή σάν νέα Πηνελόπη, ή Μελάνη, ή γυναίκούλα σου, σέ περιμένα άνευπηρόνοος. Σέ μισή ώρα θά έμειδα στην 'Αθήνα. Θα σοβ παραδώσω ένα κλειδί και μ' αυτό θά μπησ στο σπίτι σου. Γιατί έχω σπατικό, έχω μαλακίς παντοφλές, έχω βαμμάσια γυναικά, έχω τρυφερή παθερά. Καίως; είνε νά ξεκουρασθής και καί τό σπυδός κόλλους τής οικογενείας σου και τό σπυδός κούρτσους άνηγάδαια, τόν άποτόν θά άναλάβω τήν διακαταβάλλωσιν, όταν θά φθάσω εις ήλιάν νά σηνάωλον στά μάσο. Σοβ τό άποσχομαι...

Είμαι τούλαχιστον καλή; 'Ποι; ή γυναίκα σου; 'Ενα μικροδούλο, άγγελος στή μορφή και στήν ψυχή... Σέ λίγο θά σοβ πής εις έντοκόσπις σου, Πήρε τωρα. Οι δυο άδερφοί ξεκίνησαν γιά τό σταθιά τού 'Ηλεκτρικού. Πρώτο νά φθάσουν άνω εκεί, δ' 'Ανδρέας; τρέφουσε τόν αδελφό του σ' ένα κατοστάρη που έχει τηλεφώνο; 'Πρέπει νά τήν προσημασώσωμε, ειπε! 'Ετανέσχομαι από μακρόν ταξείδι και ξέρεις, αδερφούλη μου, δέν είνε σωστό νά επιστρέφω κανείς στό σπίτι τής γυναίκας τού άπορώτους...

Μ. Στήριος

ΤΑ ΚΡΙΜΙΚΑ ΤΩΝ ΝΕΟΠΛΟΥΤΩΝ

ΠΡΟΣΒΟΛΑΣΙΟΝ

Η μαδάμ Γαρμφούλα προς τήν μητήρ της νερά Τσουρέπαν εις Μενιδίου

Σεβαζμηότατον μητέρα μου Μετά μεράλλης μου χωρίς μάδα ότη οίμοι καλλά καί καλό; έμεινε τούδούκα άπέχουσε καί δέ έρω. Πολλήν κερή έκαια νά σοβ σκαρούσε γαρματικά καθότι εισελθούσα εί σαλίον τού έαυ, γαλιουδά; άναζή, τι χιμόν ήσαν πολλή άπεσολημένη προ τόσος χωροίς εις τό Κακίρις και σούμας καί άπορμενά τις τάς οίκοις τού σπιτιού μου, τό σπυδόν διαγαρίδιν εις τήν κο'μηνά κούρτσος.

Τή άρνεύς όμοσ που κατόνησαν έτόρα τελεπούς, οι άντροί έδδ άτις 'Ανθήνας! 'Ημισον, ήμισον μητέρα μου καί νά σπυδω ή θήξ σου μην άπυθακή ές τόν άδυνατοκόμ τούσ. 'Επρόθεθ έμεικα εις τόν νεατόν γανά με μεταβή εις τίς Κηρσοίεας, καθότι σάν ρομαντιώδης νεανίχ; που είμης, μου άρέπουν πολλή οι άπορμενά εις τό άλσον καί νά θαγμάσο τό μεγαλόν τίς φούξ, με ένα λελοφύδον άνα χείρ.

Τό λεπόνειέποικηδύδρον ειςτόπρότο μετά τής μηχανής βαρονή, καθότι εισήνησον πρότι θέσει εις, έρχεζέ έννας κήριος καί μου λέγεις: —Κόθεσε καλλά μανόβη άπτόου; —Πολλά καλλά, σί; μελά! τού ήπαντό. —Μίπως σίς βαράς δ' ήλιος; Ξαναλίε. —Ποσο; κήριος. —Μίπως σχηματίζεσε ρέγρα; —'Όχι, κήριος. —Αλλάζή; κάθεσαι καλλύ άναπαρτήρ; —Μάλλιστα, κήριος. —Τότε, σκαούθε άπαντού γιά νά κάτοο έγώ, περκαλό.

Ακούς, άκούς προβόλασον, μητέρα; Τότες άνηξα καί έγώ τώ γλώσα μου και τώ έρωτά τά ές τώ άμαξίς καί τών άπέροσα γενναία δέκα τέσσαρος, τό άπτον γιά νά μάθω αλήβολά δ' άποσσο νά φέρνετε ίεση προς κας βγαίνεις κερίας, τούδούτο ό πως έγώ μορφομένη, άγγαλιούσα, γαλλιούσα και κλεδοχημβαλιούσα.

Έντερον μηδάν κα λάβε τούς θελίμους σπαξιμούς μου μεθ σπαξιμού κα διαλείψου. 'Η δουάτερος σου Μανδάμ Γαρμφούλα

Ελένη Μαυρέα

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΚΟΤΒΕΝΤΟΛΕΣ

Τά δικά μας

Σ' αυτή τή στήλη θά τά λέμε μεταξύ μας οι άναγνωστρίες τού 'Σκέρτσου'. 'Ο, τι ζήτημα μές ένδομάρησιν κάθε τόσο, έδδ θά τό σο' ηρώσει άπ' τή δική μας άποψη. Και ποιος ξέρει... μπορεί κάποτε νά βγαίνη άπ' τή σφ' ήτση μας κάποιο άφέλιμο συμπέρασμα ή καμιά ιδέα προσημασμένη νά ένισχύση τή δούρα τής γυναίκας στην 'Ελλάδα.

Τ' αυτό θά παρακαλέσω τής άρεστής άναγνωστρίες και ίδιός άπ' τής έπαρχίης νά μου γράψουν έλευθερα πάνω σ' άποιδούροσε θέμα θέλον νά μου ζητούν χωρίς έπαφύλαξί όποια πληροφορία έχουν άναγής γιά μόδες, γιά βιβλία, γιά τήν εργασία τού, γιά σ. τ. δήροσε ζήτημα. Και θά με βρίζουν πάντα πρόθυμη.

Φινολογικοί διαγωνισμοί

Στό πρόγραμμα τού 'Σκέρτσου' συμπρολαμβάνεται και ή κάθε τρέψ μήνης προκήρυξής φιλολόγων διαγωνισμών, που θά συντελούν στή λογοτεχνική άνάδειξη τών άναγνωστών.

Ο πρώτος, που προκηρύσσεται σήμερα είναι δ διαγωνισμός τών albums.

Σίς δίνει μία φύλη τό λευκόμα της, τί καλό θά βόρθε νά τής γράφετε με τίντε δέκα γράμματόδες; 'Η άπ' όσα έχουν γράψει στο δικό σας άλμπουμ ποιά σίς άρσεί περιεσώτερο; Γοναίτες καί άνδρες, σταίτε μου δ, τι σχετικό έχετε καλορωμίον. Τό καλλίτερο άπ' όσα ήρθαν, θά δημοσιεύονται κάθε βδομάδα στό 'Σκέρτσον'. Και τί τρία καλλίτερα άπ' όσα δημοσιεύον, έος ότου λήξή ο διαγωνισμός, θά βραβεύοντο τό πρώτο μ' ένα άλμπουμ αξίας 100 δραχμών, τό δεύτερο με κήριος διαλείμνας αξίας 50 δραχμών και τό τρίτο μ' ένα ρομάντζο τής άρσείας τών αξίας 25 δραχμών.

Η 'Αρχισυντάκτις

Μ ο δ α

Τ' 'Σκέρτσον', χάνε τόν άναγνωστέριόν του, θά παρακούσθη τινεκά τά ζήτηματα της μίλας. Την φωνήν άκούω άκαθάρτα έργυρά; ή κερία 'Ελένη Μαυρέα, διεθόρουσα, ός γροστίον, μετά τό αυτίον της, τόν μεγαλοέρο οίκομ μίλας της: 'Ελλάδος!.

Γενικόν χαριετηριστικό γνώρισμα τής τοκαίτητας κατά τήν έρετηνίον σαζόν είναι ή τάξ; όποις ή τάξις έφύσσονται πολύ ύψηλότερα ή πέτσι. Είς τά έρετηνία παρσινο μοντέλλα, ή τάλλα έφύσσεται όλίγον κατώτε τής μέσης. 'Όσον άφορψ τά μανίλια, ή έρετηνίη μόδα άπέχουσε τίς μέσας λίσας. Είς τής νέες τουαλέτες; ή δέν άπάχουον κατόλον μανίλια, ή έφ' όσον ύπάχουον κατόπον τούς βραχιόνιας; μέχρι τού καρπού. Τό μάκρος τής φούξας παρμείνε τό αυτό με τό περισύνον.

Πρέπει νά σημειώθ ότι από τίνος παρητηρείται εις τό Παρίσι μία νέα τάξ; ήτις, έικρατοούσα, θά έκτοπιση τά άλλα φορέματα. Τήν τάξιν τάξην λανούρον οι μέλο Παρσινοί οίκοι μόδας τών αδελφών Καλλό, Πουαρέ, Λαμρέν κλπ. Οι οίκοι αυτοί θέλου νά έπαναφέρουν έρετός τήν μόδαν τών βολαν τόσον εις τά φορέματα, όσον και εις τά μανίλια, ήτις έπικρατεί προ δεκαετίας. 'Αν έπικρατήση ή τάξ; αυτή, τότε ή σημεριώη μόδα άνατρέσεται έντελέως.

Τέλος πρέπει νά προστεθ ότι ή άνακάλυψις τού τάξου τού Τούτ—'Αν—'Αμιν δέν άφύγε άνευ έπηρεασμοτήν μόδαν. 'Ος γαρ, τούδες συνιδύονται έρετός εις τό Παρίσι, κεντηρίματα με διάφορους άποζώδους, έντερασμένοι από τήν μόδαν τής εποχής τών Φαρσας, 'Επίσης ή αυτή έπαρφή έξοδηλότης και εις τά χρομάτια τών μεταστών όραματόν.

Η δούατερος σου Μανδάμ Γαρμφούλα

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

Χαιρετιστήριος άπορφήννης

Άθες, αχ, πάλιν καί τούκαλον, βουά ήμ, άναγνωστέρις νά μάτα προσφύλα και ένταρασθήν μακροκόπη ήρατρηό, ένθάδε κείμενος και παρακούμενος έντετραποροσθηή, προσβάλλος καί παρκατοσώδένθην προσκομίζω ήμνι ένα σίς δαίλγιο έλληνογαλλική προ τό καθέτιν, τό όποιο ένταρατίος και μετά δά κολλών δούτιον, 'Εγώ γάρν γροσθός από παλιόντων τεγγάτων, ή άμορτίας γροσθών και γροσθών σιχ έμρίων τά όποια δ' όκος και άν έτή μάσερ ίσοις ήλλοσέρ μάλλιν.

'Ηγοεν ήλιονία τό όποιο διακόπος με τό κερύον νυμφάδα παρδαχός ζυτάν και κοίτην έπενερίτη ίσοσός έμβροσόν, καθάτεροδερματήρακεί, τούδούθρον δέ σίρκαξ δ' ήποδέρους με θεωρεί ήμνιότιον και γρησόν, τόν ποσίοον μου προ τό τούσθη οδχ βασθάν, τό όποιο άνατέλληρον δά νυμφίον. (Όχι ήτον ήμνι άπαθάπαν αι γυναι με φούσθαυ σφύδρα ζυταναί, ή δέ κούδια μου νυμφισί πεναίει και τρισεπεργράπτος πάλλης και κλισοεί, έτε θελζέκαροεν θυγέτιον τής έδδς με κειτε και με τήν κίσθν μου, μοι έλαται και' όδον νά ήμβέσο καθένώστον άπτόο μακρομηνίον και νά τή λέξω μεθά στεναγμόν: —'Ο μόν άδερφός, γροσθόθι μαδαμαζέ, έδοθα μία γυναικίτην άποσο μαγαλά σοκίλ, και έα τό βόθν καλλόν θά μοι έδθν τέπλ, σίτε τίνος θά μούσμεν άρρη και τό όποιο ένα έδθς έν είμ γέρον ή παιδίον! Ζηρώσ ήτις βου'άποδωσκα κερύδουσκαζέζ τό ποσοσκληματεργροσθόσζ, ός έλεγε και δ' Ρομπαζιναδάροσ; Ταγέζ; 'Οποιδήματόν τήν σήμωρον κολλά ήλκρόν, κατέν χαροτίζοισαροσθός τήν κενεβαθούήν ήρροσν και καθ' έλάσθν ήρροσθόν θά γίγεται ένθάδε τού Κορναρόλοσ; τή παρηνήν, τό όποιο σήζ; τό παρην χείριος και άνδρος.

Αγκαθάγγελος δ' Σχερσοδός

ΧΟΡΤΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Ο ήρωσ ήτις ιστορία; που θά σίς άφρηθόδοις—τι μάς ένδομάρησε όνομά του;—ήταν άκίνοτος. 'Επί πλέον είχε νά φαη άπό τήν άλλη ήμερα. 'Εκεί ήμης; που έπέλετετο ν' άποστονήση έμαδε ότι ένας γυτίνας; άροβαύνασε τήν κορη τού, ότι τής έδνε έκαστο χιλιάδες δραχμές προτία, και ότι έκείνο τό βούδω είχε στό στήν τόν μεγάλο γέμομα.

Χορής, λοιπόν, νά χείρη κίμορ δ' ήρωσ; μας, έτάρβηξ κατ' εδθεϊαν στό στήν τού γυτίνοτα, τήν όραν άκίνοτος; που έπρόκειτο νά καθήση στό τραπέζι. 'Εξήτησε νά ιδή τόν ίδιον προσοπαλά; και: —'Εγώ νά σίς προτίεινο, κήριος, με έπικήρησι, από τήν όποιαν θά κερδίσετε πενήντα χιλιάδες δραχμές. Πρέπα ήμης; νά σίς μιλήσο έν έκτάσι...

Δέν είνε δυνατόν νά κερδίσετε άφίο; —'Αδύνατον. 'Η όκόθεσις έπέγει... Τότε, φιλε μου... άκούθε... Τώρα θά κάθώσομε στό τραπέζι. Καθήσετε νά φήμε και μετά τό φαγητό, μου λέτε ότι θέλτε... Αυτό άκίνοτος ήθελε και ή φιλία; μας. Πρώγματι, έκάθησε και έφαγε πλουσιοπαρόσο. Μετά τό φαγητό, δ' οίκοδωστέριος τόν έπήρε εις τό γραφείο τού δια νά τού έκείση τήν ύπόθεσι.

Ακούστε... τού είπε ο χορτάτος πλέον ήρωσ; μας. 'Αν δέν κείνο λάθος, παντρεύετε τήν κορη σας... Μάλλιστα... Και τής δίνετε προτία έκαστο χιλιάδες; —Μάλλιστα... Αί, λοιπόν!... Δόστέτη μου έμένα και έγώ τήν πέρομο με πενήντα! 'Ετσι κερδίσετε και σίς τής άλλες πενήντα, όσοσ σίς είναι... Καί ο μόν γυτίνας; τόν έξεδίωξε πύς ίσζ, έκείνος ήμης τόν είχε τήλοσι έν τή μεταξύ

Π. Ναός

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Έδρα τού έρωτος τό σπυδεί!

Μην έκλήσσοσε. Φανταίται ότι ή παλαιά προκατάληψη, ότι έδρα τού έρωτος είνε ή καρδιά, άπεδείχθη έσφαλμένη. 'Η καρδιά, κατά τήν γνώμη τού 'Αμερικανού ίατρού Άροσ; 'Ας, δέν παίζει κανένα ρόλο ενς τά ζήτηματα τού έρωτος. Τά περιμάτα, τά όποια έντονησ όθος έπν χιλιάδων προσώπων, άπέδαιεν πλήροσ, ότι ο έρωσ κατοικουδρέται εις τό... σπυδο.

Κατά τόν χ. 'Ας, όταν τό σπυδο λειτουργή άσχημα τότε ο άνθρώπος είνε ψυχρός και άδιαφορικό διά τόν ασθηματισμόν... 'Αντιθέτως, όταν τό σπυδο ροσκότα έν καλή καταστάσι, τότε είναι γρητός τρυφερότητα. Καί κατ' άκόμη γρητόσο;: Το σπυδο λειτουργεί καλλά ή άσχημα άναλόγως τής καλής και έπαρκούς τρυφής τής όποιαν τρώγει ο κήριος τού! Συνατός τά λεγόμενα ότι ο πόθος άνθρώποι, οι όποιοι τρυφοντά; μόνον με έρωτα είναι καθαροί ήθόλοι...

Τό ζουζι—άνδρωτος

Τό περίεργο αυτό κομμά, που τόσο όμοιάει με άνθρώπο, όποις ήλπει ο άναγνωστής; είναι απλούστατα ένα έντομο... Κοκοροβίρας; Ζή εις τήν ήρβαν 'Αμερικήν, όπου έχει ληφθή ή άνοτήρο φωτογραφία. Τρέφεται με λαγούς, κουνέλια και σποσσοσ; τούς όποιους φονεύει με τά τρυφά τής γούμα. Έντοτε έπιτίθεται με τόν τρυφά τής γούμα, εντοτε έπιτίθεται εναντίον άνθρώπων όταν πρόκειται γιά άπορσιστήν τήν φούσαν της.

Ένα σοφόν ταιριασκό άνδρογύνο

Ο Νάνος Ροκίτος Κοκκίν; ο όποιος ή νυμφετήρ σοφίτας τήν με Ροκίνα 'Αούεν, τήν παρκατόν γυναικά τού κόσμου. Ο Νάνος έχει ή άνάστησι όμοιος ένός μέτρον, ή δέ ούζώδος τού ζυζις 150 μέτρον χιλιάδωματα. Τό εδάμωστον άνδρογύνον δίδει τόσα παρκατάσις εις Λονδίον, όπου έκτίθεται άντι όμοιόμοι έπιστηρίον.

Ο κ. Κρονόληρος

ΒΛΑΜΠΟ ΣΠΕΡΤΣΟ

Ε'ο μέγχιες και σκέρτα, είπα λέει! Βαθύτε πεδεδόμα γιά νά περιόσομε και βγάλ' τή σκούφια σου, ρε Μανιά, κοβόρα και μεγαλοωδεσάτι, νά οι αστήσο στους κινουότρούς φίλους μας. Προσώθ, ρε!... 'Η Μανία τού Μένιο είνε παρκατόν σας και θέλο νάν τή κινουότα μεθ' όλων τών τρέων, όπως τό διαλαβαίνε και τό χρομάτι τής καλής συμπεροφής; γιαι' είνε κορίτσι σπύνο, με άσθημα δησανό στο φιλοκατόν τόν—ήμν κακοσφρα, μ' έσραξέ! Είν' άπο κίνεσ; που λέει τό τραγούδι: Γαροσθή τόν θέλο γιά τόν άρκαμπί; μου νά βούη λάδι σά μάλλια, νά δούρη τόν όζοθ μου, κα' άς παίρη από τή λαϊκά τό βιβλιόμ μου.

Ψέματα, ρε μάτια; 'Αμή, πως νομίζετε; 'Ετσι τήν θέλο γιά τή γούμ, γιά νάν τήν έχωμια πλοσά και νά ήτάνο μόνι στανή τού Μεντερο; γιά χάρη της. 'Όχι σάν χαμύσοσ; που άρηνουσε, στό σπυδο, νάν τός; καβλίε ενς έδω, στο σπυδο και νά τούς σόνονε άπ' τή μύτη. Νου'τω; 'Αντες; με μουστάμ είν' αυτό, γιά χαλίε; με δέλωμα! Ρε, ή γυνή θέλε ο'ρροια γιά νάν τή φέρη βόλτα, ρε άνιτε; 'Ανθιστήρες; Νάν τή στήση κατά πρώτον τή μανίαν με τή κερνίτη σου κα' όσοτες; νάν τής άρνήσε; τό τούμα με τό μακρόταξ, μέχοι που νά μαλακώση και νά σοβ λέη βραμ με ν' άρσίοσ; Σημιαμα μερλίετος; 'Κι' άν βέλης νά μαρμενίσαι προί γυναίκα, νάδης; νά ρωτήσ; έμ; ποζο; φάι τά γούτα μου με τόν ποδούρο. Πάσ; 'Όχι ήλλοθ; πως δέν άποσπύρε; τό όρσο φέλο. 'Ισα-ίσα έγώ από άνάκαθεν ήμνε κερνισή; και σου φροσέτος; κα' άπ' τά γούτα μου χροίνα στήν πασάτι όλα στην τάμα τ' άκούμακο. 'Ετσι όμοσ θέλουε οι μωστήρες; γιά νά σοβ ζή γρηθόθε άβέστα και νά μη σέ πάνουνε γιά κοροφί. Τά κορνετίνια μίνα με τής φούα; 'Γιά δούτα κα' έγώ τήν αγαπώσ άνήλωσ, τή χαρήςτα μου, γιαι' είνε γρηόμα που βούη κατά πάντα τής σάπτες; έντα; ζήματα μαζί μου, ή μελοκαροσθη, άδχοσ; νά μου παρκατίνη τόν κορην.

Χαίρετε καλό; Κι' έγώ άλλο τόσο. Γιά νά ξέρεσ όμοσ, άπισσ; μου τήν παρκατόν τόν τούκαλοσόν άγαρμπα. Μήπως κατέ; 'Ο Μένιος

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΥ ΜΙΑΣΙ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑΚΙ

Κάτω, καθήμεσ; 'Εγώ; νεύτα; Που είσαι σπακαθηκό; από μορφή, νύσσοσ; καλλά, κα' όμοσ τούς; λοζήτες; άποσσο; στήν ασθηματικέ; επιχρήρησε σου. Γιατί; Γιατί όνν έρωσ; ν' άρνήσε; καλλά με τής γυναίκας; Βλέπετε ένα κορην έλαροματά; στο δούμο, σ' άρσεί, τό παρκατοσθη; τή κηρσίετα; Κι' άντι νά τής; πής ένα καλό λαγύμα γιά τό σίς τής τουαλέτες; της, ένα κορκαλιέτο γιά τή χείρ της ή γιά τήν ομορφή ενός όμοσ; σου χαροκαρμωστέρο της; ή γυναικά; θά μ' άπτα κοκίκαμίνε; άνοίγε; τά όποια σου και τής; ές βλακώδους;—Κορκατις; έρσεται μαζί μου νά πάμε μ' αυτοκίνητο στο Φάληρο; Και προά! λάστι; ή δουλειά σου. 'Τι δέ σποινί; έρσεται κα' άν τής; έκαιε κάποια έντοκοσι τό άποσπύρε; σου, προσβάλλεται. Γιά δούλα ή κα κερνίκο με κερνίσε απόσ; βλάκας; ο νεοσφάτος; λέει μέσα της; Γιατί, άμα λές σέ μια καυθή; προκεί δεσποινία άν όλην αυτοκίνητο;κα, είνε, κοινέ; μου, σάν νά ήρθε; νά τή άγορήσε; σάν νά τής; λέ; άν ήλθν ένα όπό κατοκίτα;μα γιά νά σή; μαζί σου. Τό κατ'άλας; ή άκόμη; Κι' ή δεσποινίς; όμοσ; και σάν σοβ έμεισε άναγίτη; τή χαμύσο;μα, όσο; έρσέτο; νά τήν σπυδίσω; τήν κατ'άλα;μα; οί δεσποινίτες; τής; έρωσ; Κορην, καθήμεσ; μου!

Ο κ. Κρονόληρος

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

I. - Αρραβώνες

Ο Μενάς ήτον στα νεύρα του έκαινο το άσπασμα. Καθήμενος πάλι ανάκλιση...

Η Αθήνα

Πενήντην δέν άρραβώνων άσπασμα...

Ο τίτλος δέν είχε πολλά κρημνά...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

αίο το βράδι θα παραστατούμε και σε δυο...

Τα πράγματα θα κανονισθούν μιά χαρά...

Ο Μενάς έγραψε έλας μελα χολικά...

Όχι δό! ή άσπασμα άσπασμα άσπασμα...

Αυτή ή τελευταία άσπασμα άσπασμα...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

αίο το βράδι θα παραστατούμε και σε δυο...

Τα πράγματα θα κανονισθούν μιά χαρά...

Ο Μενάς έγραψε έλας μελα χολικά...

Όχι δό! ή άσπασμα άσπασμα άσπασμα...

Αυτή ή τελευταία άσπασμα άσπασμα...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

ΣΚΕΡΤΣΟ ΠΕΡΙΘΑΙΚΗ ΕΚΔΑΚΜΗΝΗ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

Τι ωαριστάνονν

ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

ΕΥΖΩΝΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΟΜΠΛΙΜΕΝΤΑ

μανηφόδοος κατακαθής έχουόας ή φουόας...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Όλα λοιπόν έληξαν άσπασμα, όταν έγραψε...

Ελά, κερμένε Μενά, λιγάκι κοφάρω...

Ναι το έγραψα, σπυλιό, εσσύ την όσεία...

Ποιές Έλληνίδες έχουν τὰ ωραιότερα μάτια;

Μεγάλα δώρα εις τοναζέττες και κασέλλα αξίας 2.000 δραχ.

Αι Έλληνίδες έχουν γενικώς όμορφα μάτια τ' όμοιογών όλοι οι ξένοι που επι-

ομιλούνται την Ελλάδα. Και τι ποικιλία στην όμορφιά τους! Τά όλοφωτα, πάν τών άτις ούρανό κ' έξετα μάτια τών 'Αθίδου, τά γλαυκά κ' όνειροτόλα τών έκτανησιωτισσών, τά γλαυκά τών γυναικών τής Στερεάς Ελλάδος, τά γλαυκά κ' όλόφωτα μάτια τής Θεσσαλίας, και τής Ηπείρου, τά αμυγδαλωτά κ' ευφραστικά τής Θεσσαλονίκης, τά νοήμονα και ζωηρά μάτια τών γυναικών τής Πόλης, τής Χίου, τής Μιτιλήνης και τής Κρήτης, τά παιχνιδιάρικα και φεισορρόζοντα μάτια τών πελοποννησιωτισσών, τά γλυκυστατά και συμπαιθητικά τών γυναικών τής Εύβοίας και τών Κυκλάδων και τής Λοδκαγήσου, και τέλος τά μεγάλα κ' ήδονοζαρά μάτια τών Σμυρνιακών, όλα άποτελούν θησαυρούς άνεκτιμητους τής Έλληνικής καλλονής.

Ποιά όμως είναι τά ωραιότερα;

Από καιρό τώρα ένας κριτής μεν αλλά ζωηρός άνεταγισμός άρχισε να διεξάγεται μεταξύ 'Αθιδών και Σμυρνιακών ως προς τήν όμοιοτητα τών ματιών. Όσοι και μεταξύ τών άλλων εις η κροτίταν κλίμακα.

Οι άναγνώσταί του 'Σκερτσού' σιγά άπ' όλα προτιμούν:

Από σήμερα τους δίδουμε τήν εύκαιρία ν' αποφανθούν. Σε κάθε φύλλο θα δημοσιεύουμε από δύο ζευγάρια μάτια όμοια. Από κάτω θα σημειώνεται ένα διακριτικό ψευδώνυμο και ή πόλις καταγωγής. Θα δημοσιευθούν έτσι μάτια γυναικών από όλη τήν έκλυθτέρα και δουλή Ελλάδα.

Η ψηφοφορία

Κι' οι άναγνώσταί θα ψηφίζουν έκείνα που προτιμούν.

Γιά νάχη δε και τó σκίρσο του ό διαγωνισμός, οι άναγνώσταί πρέπει να προτιγούν λιγάκι προτού αποφασίσουν ποιά μάτια θα όποστηρίξουν, γιατί, σός τó λέμε άπ' τώρα, καθός τó προσώπο θα είναι δυσαναγνώριστο στής κομμένες φωτογραφίες, θα δημοσιεύουμε άπο κρισού εις κρισόν και μερικά άνδρικά μάτια. Η κάθε άναγνώστρια και ό κάθε άναγνώστης θα μπορεί να ψηφί η άφωκί να κόβη τó ψηφοδέλτιο που δημοσιεύεται στο περιθώριο μεταξύ της και της σελίδος, να γράφη επάνω τι ψευδώνυμο τών ματιών που τού άρέσουν και τó όνομα τó δικό του μαζί

σο: μα,) χωρίς να άναγνωρίζεται καθόλου τó προσώπο. Αι φωτογραφίες θα δημοσιεύονται με τήν σειράν των και τού ψευδώνυμου.

Ός προς τ' άνορατεπεινημόν των δε, τó όποίον θα στέλλουν μόνον προς γνήσιον τού γουαφίον, θα τηρήται άπολύτως έκρυβητα. Οόδεις θα λαμβάνει γνήσιον. Έπίσης να μάς γράψουν και τó χωρία τών ματιών.

Από τού προσεχούς φύλλου θα έπαρξη πινάξ τών ψευδώνυμων εις ό άνήρουν τά ψηφίζόμενα μάτια και πλάι ό αριθμός τών ψηφών.

Όταν λήξη τó δημοψήφισμα, έκείνες που θα έχουν τούς περισσότερους ψηφούς, θα άνακηρξθούν ως έχουσαι τά ωραιότερα μάτια και θα λάβουν τά εξής βραβεία:

Βραβεία — Δώρα

Η 1η μεν τοναζέττα τής όμορφίας τής, αξίας 1000 δραχμών. Τήν παραγγιλαν θα έκτελήση ό όόιος Μανγέα, μετά τού όποίον ήδωμεν ήδη εις σχετικήν συμφωνίαν.

Η 2η ένα καπέλλο (οντέλο αξίας 700 δρ.) και έκπτώσιον, τήν όποίαν εύγενώς προσε-

ήρθη να μάς κάρη τó Ηράκλιο Σαλόνι τού κ. Λαζαρή.

Η 3η μεν όμορφέλλα μοντέρνα, κινέζικη, αξίας 300 δραχμών.

Αι άλλα όπορηται θα λάβουν έκ μέρους τού 'Σκερτσού' διαφορά άλλα μικρότερα άναμνηστικά δώρα.

Όσοι επίσης θα δοθούν διά κληρονομίας και εις 25 εξ έκείνων που θα ψηφίσουν.

Και τώρη περιμένουμε φωτογραφίες και ψηφοδέλτια.

Η 'Αρχιουνακτίς

Κρύσταλλα. - Αθήνας

Σοίτες — Σμύρνη

με τή διεύθυνσι του και να μάς τó στέλλει.

Αι φωτογραφίες

Όσοι Έλληνίδες έχουν όμοια μάτια και θέλουν να λάβουν μέρος στο δημοψήφισμά μας, δέν έχουν παρά να μάς στέλλουν τήν φωτογραφίαν των, κεφάλι μόνον, ει δυνατόν, όχι γεμιστό δεξιά ή άριστερά, αλλά ίσιο, και τά μάτια να διακρίνονται καλά, χωρίς σκιάς. Η φωτογραφία θα κόβεται από μας, ούτως ώστε μόνον τά μάτια να φαίνονται στο κλισέ, (τού όποίον τά έξοδα είναι εις βά-

Άγάω με

Όπου λέση ένα μου δάχτυλ γίνεται όμορφο λουλούδι, κ' όπου λέση στεναγμός μου γίνεται άηδονού τραγούδι.

"Ελα, άγάπη με... να γίνουν τά λουλούδια όλα δεκά σου και να τραγουδούν άηδόνια στα παραθύριά σου.

Συρωρατιά

Έκτροβαλε στον ούρανό τó φεγγαράκι άπ' τó βουνό και στο μεγάλο τον καθρέφτη άσπρη αναλυόμενα λήφτει.

Άκλωσε ή ζωή τά μαλλιά στην κατάσταση τής άγκαλιά και στο μικρό τής τον καθρέφτη χροσάφη αναλυόμενα λήφτει.

Επής άκριθείας τόν καιρό

— Στην άρχη μου προσέφευγε ένα κολληό, έπειτα ένα παρασέλε, τώρη θέλει να με παντρευτή...
— Άπεράσισε, επί τέλος νύκτανη ούρανογής.

Τραγουδάκια

Παιζι άποψε τó φεγγάρι, μέσα στην κληματαριά, τώρη να τó πιής, άληθεια, στο ποτήρι, κ' όχι τόσο γιατί πα' ει στην κληματαριά, στο γιατί φέγγει δίπλα σ' ένα παραθύρι...

Γά ίδες εί πόδα, ποδ' ούδ' δόξακι...
Μά δε μάτια γά να το ίδά.
Πόδα στον ούρανό και, δε βίετω πάλ' άπ' τή γαλή σου τά δού!
"Ασπρη Συρωρατιά τή καθρέφτη...
Τού κόκκινο με παρασέλε...
Άδόνια δε λαλούν τή μέση, τώρη τή σου τήν μάση...
Τ' άπορημα τής γυροκομής, τώρη μάς προσέλε, τή μολιά...
Τ' άπορημα τής σου με τωραίνω, άλλοτε τώρη τήν γαλή!

ΤΙ ΑΞΙΖΟΥΝ ΟΙ ΚΟΝΤΟΙ ΕΡΘΟΜΕΝΟΙ
(Μεγά κληματογραφικόν δώμα, εις πράξεις έντίά παντός και καλλώς άλλας άπολαύσεις)

Η 'Η Δέλα είχε έναν πολύ ψηλό έρωμένο.
Κόπαινε που ήθε ο αυστράς τής τόν έρωμένο, τή στην ντουλάκι.
'Επειδή όμως ήταν ψηλός, τó κορμί του έφίχεν και ό πατέρας τόν έλεγε πού-λάλι.
Τότε ή 'Ελσα ή Δέλα έκωσσε τόν έρωμένο πολύ κοντό.
Και δεσε τόν αυστρά τόν έρωμένο τής.
Τά έρωμένα με σι τώρη απελάλεγα τήν.
Ο πατέρας τής τώρη ήθελες τήν τή Δέλα.
...και ή ανήλικη δού, σός τή Δέλα!

